

תת"ע 2272/11/20 - יסמין סי אדרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 2272-11-20 מדינת ישראל נ' אדרי יסמין סי
תיק חיצוני: 30153833501

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקשת יסמין סי אדרי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. בפניי בקשה להעברת מקום הדיון מבית משפט השלום באילת לבית משפט השלום בבאר שבע.

רקע

2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירת מהירות. רכבה נקלט במהירות של 138 קמ"ש במקום בו המהירות המרבית המותרת הינה 90 קמ"ש וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

טיעוני הצדדים

3. ביום 8.11.20 הגישה המבקשת בקשה להעברת מקום הדיון לבאר שבע. לטענת המבקשת, היא מתגוררת בבאר-שבע. המבקשת אינה מודה בביצוע העבירה.

4. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקשת אינה מודה בביצוע העבירה ומשכך מתנגדת להעברת מקום הדיון.

דיון והכרעה

5. סעיף 6 לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב], התשמ"ב 1982 קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגורי הנאשם".

6. בפועל כתבי האישום מוגשים במקום ביצוע העבירה. וכפי שנקבע כחוט השני בפסיקת בתי המשפט ישנה עדיפות ברורה לקביעת הדיון במקום ביצוע העבירה, ולא במקום מגורי הנאשם, ורק אם קיים נימוק מיוחד לכך יקבע הדיון במקום מגוריו של הנאשם.

(ראו י. קדמי, "סדר דין בפלילים", חלק שני (ספר ראשון), מהדורת 1998, ע"מ 765; ראו גם עפ"ת (חיפה) 27124-06-10 לם נ' מדינת ישראל (14.7.10)).

7. בבש"פ אמנון הלן נ' מדינת ישראל (26.5.16) נקבע מבחן "מירב הזיקות":

"כללי הסמכות המקומית אינם כללים "טכניים" בלבד, והפעלתם כפופה לשיקול דעתו של בית המשפט. על התכליות שביסוד כללי הסמכות המקומית בהליך הפלילי ועל עקרונות הפעלתם עמד כב' הנשיא ברק בפרשה אחרת:

"... יש לזכור כי לעיתים קיימות זיקות הקושרות את כתב האישום לבית משפט או למחוזות שונים... במקרים אלה מסור לתביעה הפלילית שיקול דעת בבחירת מקום העמדתו לדין של הנאשם. אין זה מתחייב כי הדיון יתנהל בקרבת מקום מגוריו של הנאשם. הדיון עשוי להתקיים בקרבת מקום ביצוע העבירה למשל כדי להימנע מהטרחת עדי התביעה לבית משפט מרוחק..."

8. הכלל הוא, כי על מי שעותר להעברת הדיון מוטל הנטל להראות כי **מאזן הנוחות נוטה במובהק** לטובת העברת הדיון (ראו בש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.11)).

9. בבש"פ 3064/07 יפה מזרחי נ' מדינת ישראל (23.4.07) נקבע כי במקרה בו אין מדובר בהודאה, לא תתאפשר העברה של הדיון אלא **בנסיבות חריגות ומיוחדות**.

10. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, בתי המשפט נוהגים לאפשר העברת מקום הדיון משיקולי נוחות של הנאשם בנסיבות בהן מודה הנאשם בעבירה המיוחסת לו, ועל מנת לאפשר לו לקיים דיון טיעונים לעונש בסמוך למקום מגוריו.

ככל שהנאשם אינו מודה במיוחס לו, תהא הנטייה ככלל, שלא להיעתר לבקשה, זאת מן הטעם שהעברת הדיון, תצריך הגעת עדי תביעה, ובהם אנשי משטרה, לבית המשפט המרוחק אליו הועבר הדיון, ולפיכך שיקולי הנוחות אינם מטילים את הכף לטובת העברת הדיון.

11. שקלתי את טיעוניה של המבקשת כפי שפורטו בבקשתה. כאמור, הנאשמת אינה מודה במיוחס לה, ומבקשת העברת הדיון לבית משפט קרוב יותר למקום מגוריה, משיקולי נוחות.

נימוק זה אינו מצדיק הטרחת עדי התביעה לבית משפט מרוחק.

לא מצאתי בנימוקיה של הנאשמת נימוקים אחרים, ובוודאי שלא נימוקים חריגים המצדיקים העברת הדיון לבית משפט אחר בנסיבות בהם הנאשמת אינה מודה במיוחס לה.

12. לאור האמור, הבקשה להעברת מקום הדיון נדחית.

13. הדיון הקבוע ביום 1.12.20 יתקיים בבית משפט לתעבורה באילת.

תשומת לב הנאשמת כי במועד זה הדיון קבוע להקראה ולא לשמיעת הוכחות, וכי במועד זה לא ישמעו העדים.

ניתנה היום, ב' כסלו תשפ"א, 18 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.